

elektriske Motor. Skulde man ikke tage en lille Skat af disse Luksusbekvemmeligheder, som man saaledes skaffer sig? Man kunde ogsaa gaa videre. Hvorfor skal man ikke lægge en Skat paa Klæderne? Damerne bruge for Tiden nogle Hatte, som ere unødvendig store, det er der ingen Tvivl om, og det er heller ikke altid, at disse Hatte ere ganske fri for at genere andre Mennesker. Hvorfor skal man ikke tage lidt ekstra der? Man kan jo ogsaa komme til andre Klæder, som aabenbart ere Luksus. I gamle Dage var det Skik, at naar Folk klædte sig for fint og kostbart, gik Regeringens Tjenere omkring og skar Klæderne i Stykker; de havde Knive paa lange Kæppe, hvormed de skar Klæderne i Stykker paa Kroppen, for at de paagældende skulde vænne sig af med en saadan overdreven Luksus. I vore Dage vilde det vel ikke være hensigtsmæssigt at gaa den Vej. Den Maade, hvorpaa man nu skal hemme den Slags Overdrivelser og samtidig gøre sig en behagelig Indtægt, er ved at lægge Skat paa.

Jeg har det mod denne Skat, at det er et Forsøg paa at indføre Skat paa nye Genstande, men jeg er ogsaa imod den, fordi den naturligvis har det skjulte Formaal saa meget som muligt at modvirke Motorvognenes Fremgang, Motorkørselen her i Landet. Det er aabenbart en af de Grunde, som ligge bagved. Man kan ikke forbyde den, og man kan ikke standse den, men man kan lægge Hindringer i Vejen, og man kan bruge forskellige Midler til at hemme den, og et af disse Midler er at lægge Skat paa. Det tiltaler mig ikke. Vi komme i det hele taget efterhaanden ind i en saadan Kreds af Forbud og Paabud og indskrænkende Bestemmelser og Beskyttelsesbestemmelser baade i den ene og den anden Retning, saa det bliver ikke morsomt at leve i dette Land. Jeg har ikke noget imod den Tanke, som ligger til Grund for dette Lovforslag, som er, at man skal sikre Færdselen paa Vejene. Jeg har ikke noget imod at give betryggende Bestemmelser i denne Henseende, og jeg har ikke noget imod, at det bliver strengt straffet, hvis man overtræder disse Bestemmelser. Men det skal ogsaa være tilstrækkeligt, og man skal heller ikke paa dette Omraade bruge Omveje og Krogveje for ad dem at hemme Fremskridt.

Der er blevet sagt, at det Forslag om Skatten, som nu foreligger fra den højtrædede Justitsminister, tiltraadt af Udvalget, i alt Fald betyder noget Fremskridt.

Og det gør det jo, for saa vidt som det undtager visse Køretøjer fra Beskatningen, som vare tagne med ved anden Behandling. Derved bliver det ganske vist ogsaa yderligere slaaet fast, at det er en Luksusskat, der her er Tale om. Thi hvorfor skal et Køretøj, som bruges til Lystkørsel, men som lejes ud, ikke beskattes ligesaa vel som det Køretøj, der ejes af den Mand, der kører det. Man gaar ud fra den Betragtning, at det i det første Tilfælde er et Slags Erhverv, medens det i det andet Tilfælde er Luksus, og Luksus skal beskattes. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at i den Skikkelse, hvori Ministeren nu har foreslaaet Skatten, er den meget væsentlig forhøjet. Ministeren har ganske vist fulgt de samme Satser, som vare foreslaaede af Udvalget, men i Udvalgets Forslag var det indrettet saaledes, at disse Satser vare fastsatte for hvert enkelt Køretøj efter de ansatte Hestekræfter, og ved den næste Sats var der beregnet et Tillæg. Nu derimod skal en Mand, som har en Vogn til 6 Hestes Kraft, give 30 Kr., har han en til 12 Hestes Kraft, skal han give 60 Kr., har han en til 8 Hestes Kraft, skal han ogsaa give 60 Kr. i Stedet for; at han efter det tidligere Forslag vilde komme til at give 2 Gange 4 plus 30 Kr., altsaa 38 Kr. Det er en meget betydelig Forhøjelse, og den vil blive ret følelig. Det er blevet mig sagt, at de svære Motorcykler, som man bruger med Paahængsvogne, og som efter det sidste Forslag skulle beskattes, ere i Færd med at gaa ud af Kurs; de ere ikke holdbare, men trænge til Vandafkøling til Motoren, for at den kan holde sig. Derfor er man tilbøjelig til at gaa over fra dem til smaa, letbyggede Vogne, som man nu bygger til en 6—8 Hestes Kraft, og den Forandring, som dette Forslag fra Ministerens Side har medført, vil bevirke, at disse smaa Vogne ville blive uforholdsmæssig højt beskattede.

Bestemmelserne med Hensyn til Fordelelsesreglerne synes mig at være meget uheldigt og meget uklart affattede. Det hedder, at den store Skat, som falder i København, skal fordeles til Amterne, men der skal dog tages Hensyn til den forøgede Færdsel, som de i Hovedstaden hjemmehørende Motorvogne medføre derude i nogle af disse Amter. Men hvad er det for „Hensyn“, som skulle tages? Der er ingen Regler for, hvorledes man skal fordele Skatten i disse Amter, som ere saa stærkt befærdede. Det er den rene Vilkaarlighed, og det synes mig ikke tiltalende. Jeg vil stemme imod dette Skatte-